

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radka Pavelky a soudců Mgr. Kateřiny Brodské a Mgr. Pavla Suchého ve věci

žalobce: **R** ■■■ **B** ■■■, narozený dne ■■■
bytem ■■■
zastoupený advokátkou JUDr. Zuzanou Juppovou
sídlem Slovenského národního povstání 2654, 434 01 Most

proti

žalovaným: 1) **M** ■■■ **D** ■■■, narozená dne ■■■
2) **M** ■■■ **D** ■■■, narozený dne ■■■
oba bytem ■■■
oba zastoupení advokátem Mgr. Petrem Galiou
sídlem Sovova 709, 412 01 Litoměřice

o zaplacení částky 20 111 Kč s přísl., o odvolání žalobce a žalovaných proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 16. prosince 2016, č. j. 12 C 198/2011-136 a doplňujícímu usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 17. března 2017, č. j. 12 C 198/2011-139,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I. **mění** potud, že se zamítá žaloba o zaplacení částky 5 702 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z této částky od 11. 10. 2011 do zaplacení, jinak se v tomto výroku, jakož i ve výroku II. **potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovaným náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 28 188,70 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalovaných Mgr. Petra Galii, advokáta se sídlem v Litoměřicích.
- III. Žalobce je povinen zaplatit státu České republice na účet Okresního soudu v Mostě náklady ve výši 1 561,50 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Svátková.

IV. Žalovaní jsou povinni zaplatit státu České republiky na účet Okresního soudu v Mostě náklady ve výši 637,50 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud uložil žalovaným 1. a 2. povinnost zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku 11 490 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 11. 10. 2011 do zaplacení a to do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok I.), zamítl žalobu, co do částky 8 621 Kč s úrokem z prodlení dle nařízení vlády č. 163/2005 Sb., za období od 11. 10. 2011 do zaplacení (výrok II.) a doplňujícím usnesením uložil žalovaným 1. a 2. povinnost zaplatit žalobci společně a nerozdílně na náhradu nákladů řízení částku 2 850 Kč do 15ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
2. Okresní soud rozhodoval o žalobě, kterou se žalobce domáhal zaplacení částky 20 111 Kč s příslušenstvím s tvrzením, že dne 19. 2. 2010 uzavřel se žalovanými smlouvu o poskytování služeb, která navazovala na skutečnost, že s nimi souběžně uzavřel kupní smlouvu, kterou jim prodával rodinný dům v [REDAKCE] a po přechodnou dobu byl nucen setrvat v pozici odběratele pitné vody, elektrické energie, zemního plynu a odvozu odpadů. Žalovaným pak na základě smlouvy o poskytování poskytl služby za celkovou částku spolu s DPH ve výši 59 111,92 Kč, když na úhradu služeb zaslali žalovaní zálohově částku 39 000 Kč. Žalobce odkazoval na fakturu č. 97 ze dne 19. 9. 2011, kterou žalovaným vyúčtoval služby za období od 19. 2. 2010 do 2. 9. 2011. K námitkám žalovaných vznesených v průběhu řízení žalobce uvedl, že se odečty prováděly v jeden den. Vodoměr se nachází přímo v domě žalovaných, plynoměr a elektroměr se nachází venku, žalobce měl ještě plynoměr k dispozici, elektroměr je majetkem společnosti, jež dodávala elektřinu žalovaným. K situaci ohledně umístění měřičů žalobce uvedl, že měřič elektřiny pro odběrné místo v ulici [REDAKCE] (objekt rozdělený na několik řadových domů) byly měřiče umístěny tak, jak jsou uvedeny na mapě, kterou žalobce předložil, kdy měřiče elektřiny jsou označeny na mapě jako EL a měřice plynu PL. Z těchto odběrných míst byly plněny dodávky elektřiny a plynu pro celý objekt č. p. [REDAKCE]
3. Žalovaní se žalobou nesouhlasili a uvedli, že své závazky vůči žalobci vždy řádně plnili a plní. Pokud žalobce vystavil sice dne 19. 9. 2011 žalovaným fakturu č. 97 na částku 20 111 Kč, žádným způsobem nedoložil oprávněnost zaplacení požadované částky. K faktuře byla sice přiložena část „detailního rozpisu vyúčtování ke sloučené faktuře za sdružené služby dodávky elektřiny“ vystaveného společností ČEZ, nicméně ani jeden z elektroměrů specifikovaných v tomto dokumentu není elektroměrem označeným v předávacím protokolu ze dne 19. 2. 2010. Podobná situace je též u spotřeby plynu. Žalobcem později zasláné fotografie zobrazují demontovaný plynoměr, žalovaní však demontáži plynoměru nebyli přítomni a nemohou tak posoudit, zda s tímto nebylo následně manipulováno. Žalovaní nepopírali, že od žalobce po jistou dobu byli nuceni odebírat elektřinu, plyn a vodu, ale do podání žaloby jim však přesvědčivě žalobce nedoložil skutečně odebrané množství komodit. Žalobce požaduje úhradu odebraných energií za období od 19. 2. 2010 do 2. 9. 2011, mezi účastníky byl dne 19. 2. 2010 podepsán předávací protokol, z něhož i dle žalovaných je možno vyjít při určení počátečního stavu jednotlivých energií, nicméně konečný stav těchto již zde uveden není. Dále žalovaní argumentovali tím, že nebyli přítomni odečtu plynoměru a elektroměru, odečtu vodoměru byla přítomna žalovaná č. 1, uvedeného dne se již žádné další odečty neprováděly.

4. Závěr o skutkovém stavu učinil okresní soud následující: Mezi účastníky byla uzavřena Smlouva o poskytování služeb ze dne 19. 2. 2010, kterou se žalovaní zavázali hradit zálohy na služby a to dodávku pitné vody, dodávku elektrické energie, dodávku zemního plynu a odvoz odpadů ve výši 3 000 Kč měsíčně od března 2010, hodnoty jednotlivých měřidel byly zjištěny z předávacího protokolu ze dne 19. 2. 2010, tento byl oběma stranami podepsán a ani v průběhu řízení nebyl rozporován. Rozpor mezi účastníky byl jednak v provedení odečtu spotřeby elektřiny a plynu a dále i výsledných hodnotách zjištěných odečtem. Žalovaní s ohledem na skutečnost, kdy namítali možnost manipulace s měřidly (elektroměrem, plynoměrem) navrhovali znalecký posudek znalcem z oboru metrologie, ze závěru tohoto znaleckého posudku bylo zjištěno, že plynoměr nejeví žádné známky záměrné manipulace, i v době vizuálního posouzení byl plynoměr platně ověřeným měřidlem dle zákona o metrologii, plynoměr byl a je způsobilý měřit správně spotřebu plynu. Ohledně elektroměru dle znaleckého posudku nebylo možné určit, zda předmětný elektroměr je možno považovat za platně ověřené stanovené měřidlo, nebyl již k dispozici znaleci. Pokud dále mezi účastníky byl ohledně plynoměru problém v hodnotách zjištěných při odečtu plynoměru, tak žalobce předložil fotodokumentaci ohledně plynoměru označeného č.: 4201927-026-09-1 s konečným stavem 2894,4 m³, kdy v podstatě obdobná hodnota byla zjištěna i z fotodokumentace přiložené ke znaleckému posudku, kdy znalec prováděl zkoušku výkonnosti předmětného plynoměru (zjištěn stav 2895,7 m³). Jinak dle názoru okresního soudu bylo možné uzavřít, že počínaje listopadem 2010 již žalovaným nebyla účtována částka za dodávku plynu a okresní soud vycházel z protokolu o montáži, demontáži měřidla ze dne 16. 11. 2010 a dále i z výpisu z účtu žalobce, kdy byly počínaje listopadem 2010 zálohy sníženy na částku 1 500 Kč oproti předchozím 3 000 Kč. Pokud se týká spotřeby plynu a nedoplatku z vyúčtování plynu, okresní soud dospěl k závěru, že z listinných důkazů jednoznačně vyplývá, že se jedná o období od února do října 2010 včetně. Ohledně nedoplatků z vyúčtování elektrické energie, okresní soud uvedl, že se žalobci nepodařilo tento nárok prokázat. Jednak i ze znaleckého posudku bylo zjištěno, že znalec předmětný elektroměr již neměl k dispozici, nemohl se tedy vyjádřit k tomu, zda předmětný elektroměr byl bez vady, případně s ním nebylo nějakým způsobem manipulováno, navíc pokud každý z účastníků předložil fotografie elektroměru s uvedenými údaji a to zcela rozdílnými.
5. Po právní stránce okresní věc právně posoudil dle zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen obč. zák.), když odkázal na ust. § 3028 odst. 2 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dle kterého není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných, jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti novely o. z. se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.
6. Dle ustanovení § 489 a následujících obč. zák., závazky vznikají z právních úkonů, zejména ze smluv, jakož i ze způsobené škody, bezdůvodného obohacení nebo za jiných skutečností uvedených v zákoně. Závazky vznikají zejména ze smluv tímto zákonem výslovně upraveným, mohou však vznikat i z jiných smluv v zákoně neupravených (§ 51) a ze smíšených smluv obsahujících prvky různých smluv.
7. Dle ustanovení § 51 zákona obč. zák., účastníci mohou uzavřít i takovou smlouvu, která není zvláště upravena; smlouva však nesmí odporovat obsahu nebo účelu tohoto zákona.
8. Dle závěru okresního soudu smlouva uzavřená mezi účastníky a označená – Smlouva o poskytování služeb ze dne 19. 2. 2010, je smlouvou uzavřenou dle ustanovení § 51 o. z. a nejde o smlouvu, která je v zákoně zvláště upravena (typizována), právní režim těchto zvláště neupravených, nebo-li nepojmenovaných smluv se řídí vedle samotných ujednání obsažených ve

smlouvě těmi ustanoveními občanského zákoníku, které jsou jim svým obsahem nejbližší, nebo která upravují vztahy k oněm smluvním ujednáním nejpodobnější.

9. Okresní soud pak dospěl k závěru, že celkem náklady na vodné za uvedené období, tedy za devatenáct měsíců, byly ve výši 8 546,55 Kč, průměrně tedy měsíčně odpovídá částka 450 Kč jako náklad za vodné. Vycházejí z této úvahy pak okresní soud uzavřel, že ze zálohy ve výši 3 000 Kč měsíčně placené žalovanými zbývá částka 2 550 Kč měsíčně na zaplacení ostatních komodit a to spotřeby elektřiny a plynu, když za odvoz odpadu nebylo nic účtováno. Vzhledem k tomu, že dohoda mezi účastníky byla taková, že na všechny komodity byla placena záloha ve výši 3 000 Kč měsíčně, nebylo zohledněno v jaké výši, na kterou z komodit bude částka poukázána, po odečtení zálohy za spotřebovanou vodu ve výši 450 Kč měsíčně pak soud tedy částku 2 550 Kč měsíčně zohlednil polovinou na elektřinu a polovinou na plyn. Soud vzal za to, že spotřeba za plyn byla účtována za období od února do října 2010 včetně, celkem tedy osm měsíců ($1275 \times 8 = 10\,200$). Pokud bylo z vyúčtování zjištěno, že spotřeba za plyn byla účtována ve výši 18 090,58 Kč bez DPH, tedy s DPH ve výši 21 690 Kč, tak se soud dostává po odečtení záloh ve výši 10 200 Kč k přisouzené částce 11 490 Kč ($18\,090 + 3\,600 \text{ (DPH)} = 21\,690 - 10\,200 = 11\,490$). I když sice žalobce připustil, že zemní plyn byl dodáván pouze do 1. 9. 2011, z listinných důkazů však vyplývá, že nová instalace plynoměru proběhla dne 16. 11. 2010 a rovněž i zálohy na služby byly od listopadu 2010 sníženy na 1 500 Kč měsíčně. Pokud pak žalobce požadoval doplatek za vyúčtování spotřebované elektřiny, dospěl okresní soud k závěru, že se mu i přes poučení dle § 118a odst. 3 o. s. ř. nepodařilo jeho nárok prokázat a v této části pak žalobu zamítl zcela. O náhradě nákladů řízení pak v doplňujícím usnesení rozhodl dle ust. § 142 odst. 2, kdy zohlednil poměr úspěchu a neúspěchu účastníků ve sporu a uložil žalovaným povinnost k náhradě nákladů řízení žalobci ve výši 2 850 Kč.
10. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku II. a doplňujícímu usnesení podal odvolání žalobce. Uvedl, že okresní soud nesprávně zamítl žalobu v části, ve které žalobce požadoval zaplacení částky 8 621 Kč, když žalobce jednak prokázal počáteční stav elektroměru a následně fotodokumentací a výpovědí svědka K. [redacted] byl prokázán stav při ukončení odběru žalovanými. Okresní soud dle žalobce nijak nevysvětlil, proč z těchto důkazů nevycházel a uzavřel, že se žalobci nepodařilo prokázat množství odebrané elektřiny žalovanými a tím i odůvodněnost jeho nároku. Navrhl, aby odvolací soud v napadené části rozsudek okresního soudu změnil a i v této části žalobě vyhověl a uložil žalovaným povinnost k náhradě nákladů řízení.
11. Rovněž žalovaní podali proti rozsudku okresního soudu, a to proti výroku I. a s ním souvisejícímu rozhodnutí o nákladech řízení včasné odvolání. Žalovaní nesouhlasili se skutkovými zjištěními okresního soudu a na ně navazujícím právním hodnocením. Zdůraznili, že žalobce veškeré služby účtoval až do 2. 9. 2011, když bylo jednoznačně prokázáno, že dne 16. 11. 2010 již měli žalovaní plynoměr vlastní. Setrvali na svém tvrzení, že mohlo dojít k manipulaci s plynoměrem. V zásadě se pak ztotožnili se závěrem okresního soudu o tom, že se žalobci nepodařilo prokázat množství odebrané elektřiny. Navrhl, aby odvolací soud v napadeném rozsahu rozsudek okresního soudu změnil a i této části žalobu zamítl a uložil žalobci povinnost k náhradě nákladů řízení.
12. Krajský soud jako soud odvolací při jednání poučil žalobce (§ 118a odst. 3 o. s. ř.) o nutnosti navrhnout důkazy k prokázání svého tvrzení, že žalovaným dodal elektrickou energii a plyn v rozsahu, jež má vyplývat z jeho vyúčtování, jež je součástí faktury č. 97 ze dne 19. 9. 2011, tedy, že jim dodal 5473,7 kWh elektrické energie a 1534,4 m³ plynu.

13. Žalobce navrhl výslech svědka L [REDACTED] K [REDACTED] a P [REDACTED] B [REDACTED] když jím původně navržený důkaz záznamem o demontáži plynoměru následně označil jako neproveditelný s ohledem na jeho neexistenci.
14. Z výslechu svědka L [REDACTED] K [REDACTED] odvolací soud zjistil, že tento svědek odpojoval podružný elektroměr v domě žalovaných a následně poplatek za tuto službu vyúčtoval žalobci. Konečný stav opsal při odmontování elektroměru a bratr žalobce provedl fotodokumentaci, na které je zachycen stav elektroměru. Uvedl, že při demontáži byla přítomna „nějaká žena“ z domu žalovaných, ale ta nebyla seznámena se stavem elektroměru, resp. nepodepisovala žádný protokol či záznam. Svědek se pak vyjádřil i k fotodokumentaci a uvedl, že na fotografii předložené žalovanými je zřetelná plomba a na fotografii žalobce nikoliv s ohledem na kvalitu snímku.
15. Z výslechu svědka P [REDACTED] B [REDACTED] odvolací soud zjistil, že tento byl přítomen demontáži plynoměru, kterou fyzicky prováděl jeho bratr (žalobce) a svědek pořídil fotografie plynoměru se zachycením jeho stavu. Po zapsání konečného stavu předal tento údaj účetní pro následnou fakturaci odběrateli. Demontáži plynoměru nebyl krom svědka a žalobce nikdo další přítomen. Pokud se vyjadřoval k demontáži podružného elektroměru, uvedl, že tuto prováděl pan K [REDACTED] a on opět pořizoval fotografie. Současně pak zazvonil na dům žalovaných, byl vpuštěn dovnitř, kde se nachází vodoměr a provedl odečet odebrané vody. V obecné rovině se vyjádřil k rozporům mezi fotodokumentací elektroměru provedenou žalobcem a žalovanými, když uvedl, že elektroměr nebyl majetkem žalobce a proto byl ponechán na domu žalovaných.
16. Odvolací soud vycházející z důkazů provedených okresním soudem a z důkazů provedených v rámci odvolacího řízení dospěl k závěru, že na základě nepojmenované (§ 51 obč. zák.) smlouvy uzavřené mezi žalobcem a žalovanými bylo povinností žalobce dodávat žalovaným služby spojené s užíváním domu a žalovaní se zavázali žalobci za tyto služby hradit zálohy a v případě, že tyto nepostačí ke krytí skutečných nákladů doplatek do skutečné spotřeby. Odvolací soud shodně jako soud prvního stupně posuzoval věc dle příslušných ustanovení zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník s ohledem na ust. § 3028 odst. 3 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Odvolací soud vycházející z počátečního stavu měřidel, z nesporné skutečnosti, že žalovaní na zálohách uhradili žalobci částku 39 000 Kč, dospěl k závěru, že žaloba je v části důvodná. Žalovaní byli povinni žalobci za vodné uhradit částku 8 546,55 Kč, když odebrali celkem 251 m³ vody při ceně 34,05 Kč za 1 m³. Za spotřebovanou elektrickou energii pak žalovaní byli povinni uhradit částku 18 151,30 Kč, když odebrali celkem 4 391,8 Kwh při ceně 4,133 Kč za 1 kWh. Zde odvolací soud uvádí, že při stanovení množství odebrané elektrické energie vycházel z předložené fotodokumentace žalovaných, neboť žalobce ani přes jím navržené a provedené důkazy neprokázal, že by konečný stav elektroměru při jeho demontáži byl 5 513,7 Kwh. Na tomto místě odvolací soud uvádí, že svědek K [REDACTED] sice podrobně popsal demontáž elektroměru, když však sám nebyl schopen vysvětlit rozdíl mezi hodnotami elektroměru zachycenými bratrem žalobce a hodnotami shodného elektroměru vyfotografovaného v pozdějším období žalovanými. Žalobce si jím tvrzený konečný stav od žalovaných potvrdit nenechal a nelze tak vzít jeho tvrzení o konečném stavu za prokázané. Nelze však, jak se domnívají žalovaní, uzavřít, že nedošlo k „žádnému“ odběru elektřiny, ale lze vycházet z jimi předloženého a prokázaného stavu. Ani svědek P [REDACTED] B [REDACTED] jejich tvrzení o jimi uvedeném konečném stavu nepotvrdil.
17. Za odběr plynu pak žalovaní byli povinni zaplatit za celkem 1534,4 m³ plynu, tj. při ceně 11,79 Kč za 1 m³ plynu, částku 18 090,58 Kč. Zde odvolací soud uvádí, že námitky žalovaných o možném zásahu do plynoměru zůstaly neprokázané. Znalec uvedl, že do plynoměru zasahováno nebylo a je tak třeba vyjít z konečného stavu uvedeného na vyúčtování žalobce.

18. Celkem tak žalovaní byli povinni žalobci zaplatit částku 44 788 Kč a po odečtení jimi uhrazených záloh jim vznikl dluh ve výši 5 788 Kč. Zde odvolací soud zdůrazňuje, že ze smlouvy o poskytování služeb nevyplývá, že by mezi účastníky smlouvy bylo ujednáno, že má žalobce nárok na daň z přidané hodnoty a z tohoto důvodu soud vycházel z ceny za jednotky bez daně z přidané hodnoty.
19. Z výše uvedených důvodů proto odvolací soud změnil (§ 220 odst. 1 o. s. ř.) rozsudek okresního soudu ve výroku I. potud, že zamítl žalobu o zaplacení částky 5 702 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z této částky od 11. 10. 2011 do zaplacení, jinak jej v tomto výroku, jakož i v zamítavém výroku II. jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.)
20. O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů pak odvolací soud rozhodl tak, že žalobce je povinen žalovaným zaplatit 42 % jimi účelně vynaložených nákladů (§ 142 odst. 2 o. s. ř.). Tyto sestávají z celkem 13 úkonů právní služby (1 úkon po 3 104 Kč dle § 7, 12 odst. 4 advokátního tarifu) tj. částka 40 352 Kč, 13 režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), tj. celkem 3 900 Kč, nákladů cestovného na trase Litoměřice – Most a zpět k celkem čtyřem jednáním soudu, nákladů cestovného na trase Litoměřice – Ústí nad Labem a zpět k celkem dvěma jednáním odvolacího soudu, tj. celkem 3 123,20 Kč, náhrady za ztrátu času v rozsahu 16 půlhodin, tj. celkem 1 600 Kč (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu), daně z přidané hodnoty ve výši 11 503,40 Kč a nákladů hrazených státu ve výši 5 637,50 Kč. Těchto nákladů je pak žalobce povinen uhradit žalovaným částku 28 188,70 Kč, a to do tří od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalovaných Mgr. Petra Galii, advokáta se sídlem v Litoměřicích.
21. Žalobce je dále povinen uhradit státu České republice na účet Okresního soudu v Mostě náklady státu ve výši 1 561,50 Kč, jako znalečné nekryté zálohou žalovaných ve výši 5 000 Kč, odpovídající jeho poměru neúspěchu ve sporu (§ 148 odst. 1 o. s. ř.).
22. Žalovaní jsou povinni vzhledem k poměru svého neúspěchu ve sporu (§ 148 odst. 1 o. s. ř.) uhradit státu České republice na účet Okresního soudu v Mostě částku 637,50 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Ústí nad Labem 7. listopadu 2018

Mgr. Radek Pavelka v.r.
předsedkyně senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.01.2019, ve výroku I. právní moci dne 15.01.2019,

ve výroku II. právní moci dne 15.01.2019 a je vykonatelné dne 19.01.2019, ve výroku III. právní moci dne 15.01.2019 a je vykonatelné dne 19.01.2019, ve výroku IV. právní

moci dne 15.01.2019 a je vykonatelné dne 19.01.2019. Připojení doložky provedla Zdeňka Němcová dne 6.6.2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Svátková.